№ 29. Wtorek 5. Lutego 1861. Rok wydania 51.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartelnie 5 zł. miesięcznie 1 zł. 75 centów waluty austr. — Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, że przeniesiony na własną prośbę do *Stanisławowa* adwokat Dr. *Karol Kolischer* rozpoczął dnia 12. stycznia funkcyę adwokata w Stanisławowie.

Z c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów, 1. lutego 1861.

Sprawy krajowe.

(Wylosowane obligacye. — Doniesienia z Węgier.)

Wiedeń, 2. lutego. Dnia 1go lutego r. b. odbyło się na mocy najwyższych patentów z dnia 21. marca 1818 i z dnia 23go grudnia 1859 330 losowanie dawniejszego długu państwa, przyczem wylosowano seryę nr. 341. Ta serya zawiera obligacye pożyczki zaciągniętej przez dom Bethman z pierwotną stopą procentową, a mianowicie: lit. N. na 4 od sta, od nr. 13 651 do 14.200 włącznie, lit. O. na 5 od sta, nr. 3, a lit. O. na 5 od sta od 14.201 do 14.700 włącznie, i lit. P. na $4^1/_2$ od sta, od 14.701 do 14.972 — z całą sumą kapitału, a nakoniec lit. P. na $4^1/_2$ od sta nr. 10, a z połową sumy kapitału — ogółem z kapitałem 1 111.750 zł. i z kwotą procentową według zniżonej stopy 25.014 złr. $22^1/_2$ kr.

Pojedyncze numera tej seryi będą poźniej w osobnym spisie ogłoszone.

Następnie było drugie losowanie seryi obligacyi długu państwa 5procentowej pożyczki loteryjnej z dnia 15go marca 1800, przyczem wylosowano następujące 40 numerów seryi:

Numera wylosowanych seryi: 661, 1068, 1188, 2778, 3012, 3421, 3528, 4454, 4828, 5386, 5529, 7220, 8223, 8428, 8568, 8579, 9147, 9501, 10.259, 10.378, 10.404, 11.141, 11,535, 12.104, 12.710, 13.018, 13.129, 13.202, 13.833, 14.265, 14 311, 14.600, 15.142, 16.730, 17.548, 17.725, 18.294, 18.348, 18.966, 19.782.

Losowanie zawartych w tych seryach wygrywających numerów obligacyi długu odbędzie się dnia 1. maja r. b.

— Piszą do *Lloyda*, że dnia 22. stycznia odbyła się w Mohaczu restauracya urzędników miejskich. Chociaż w listach z pogróżkami powstawano na dawniejszych urzędników, jednak z wyjątkiem trzech niższych, pozostawiono ich na dawnem urzędowaniu, co tu i ówdzie wywołało przymówki. Dnia 24go przedsięwzięto nowy wybór starosty miejskiego. W ciągu obrad wydarzyło się, że prezydujący sędzia miejski zagroził aresztem żarliwemu mowcy, prawemu i poważanemu wyborcy i kupcowi, na to całe obywatelskie grono wyborcze ujęło się otwarcie za mowcą.

C. k. prezydyum sądu wyższego w Temeswarze obwieszcza pod dniem 27. stycznia, że po wcieleniu powiatów Ilnok i Ruma, jako części dawnego komitatu Syrmajskiego do królestwa Kroacyi i Slawonii ustają czynności c. k. sądu wyższego i sądu obwodowego w Nowym Sądzie względem rzeczonych powiatów, w sprawach karnych, cywilnych i hypotecznych z dniem 31. stycznia 1861, a wszelkie akta, depozyta i księgi hypoteczne będą oddane sądowi komitatowemu w Osieku. C. k. sąd banalny w Zagrabiu obejmie czynności c. k. sądu wyższego.

Na kongregacyi jeneralnej komitatu Temeskiego pod prezydencyą hr. nadżupana Jana Damaszkina de Nemeth oświadczył protopresbyter Dregicz imieniem Rumunów, że reprezentacya jest niedostateczną, na co powstało takie wzburzenie w sali, że z trudnością dało się uciszyć. P. Missis dowodził w mowie węgierskiej i rumuńskiej, że jedność jest jedyną drogą do pomyślności tak komitatu jak całej ojczyzny, a porównując reprezentacyę serbską i rumuńską z r. 1848 z dzisiejszą dowodził, że skład jej dzisiejszy daleko jest pomyślniejszy dla tych narodowości. P. Bogda zbijał skargę Rumunów i Serbów, wykazując, że prawo nie dozwala więcej wybierać deputowanych, jak na 4000 mieszkańców jednego. W końcu zabrał głos p. Muranyi, i zaklinał w mowie rozpoczętej w węgierskim a skończonej w języku rumuńskim nie dawać ucha agitatorom, którzy podżegają do waśni. Mowy te przywróciły zgodę w usposobieniu zgromadzenia, a po oświadczeniu nadżupana, że rozszerzy ile możności listę wyborców, którą odczytał na korzyść Rumunów i Serbów, zgromadzenie rozeszło się w zupełnej zgodzie.

Pesti Naplo donosi, że na kongregacyi dnia 28go b. m. uchwalono jednomyślnie połączyć Kroacyę z Węgrami, a wyspę Mur z Zalą. Kilku właścicieli z wyspy Mur oświadczyło, że nie chcą brać udziału w obradach. Kongregacya uchwaliła następnie, że czynności istniejącego obecnie sądu komitatowego należy uważać za skończone, a na przyszłem posiedzeniu obrać członków na nową sesyę sądową. *Gazeta Zagrabska* donosi, że przedsięwzięto już stosowne kroki, aby utrzymać powagę tamtejszego trybunału sądowego w myśl instrukcyi wydanej dla nadżupanów.

Co do zajścia ludności z załogą w Nagy-Körös na dniu 5go stycznia i ku sprostowaniu raportu, który ogłosiła komisya śledcza wysłana z komitatu peszteńskiego w tej sprawie, otrzymał teraz dziennik *Presse* następujące urzędowe opisanie:

„Ponieważ rzeczony raport zarzucał żołnierzom, którzy mieli udział w tej sprawie, nieusprawiedliwione użycie broni, uważało ministeryum wojny za rzecz stosowną poruczyć komisyi dokładne zbadanie tego wypadku.

Otóż przedsiębrane z wielu stron, a po części także sądowe śledztwa okazały z największą zgodnością, że raport komisyi śledczej mija się z prawdą w kilku bardzo ważnych punktach, a głównie co do zachowania się wojska. Chociaż wspomniony raport podaje wiernie właściwy powód i początek zatargów, myli się przecież co do tego, jakoby zbiegowisko ludu przed ratuszem, do którego archiwu schroniła się zagrożona straż finansowa, nastąpiło w mniemaniu, że wybuchnął pożar.

Pospólstwo przyniosło wprawdzie siekiery i żelazne widły, ale nie miało żadnych naczyń na wodę, i nie zostawiało zresztą co do zamiarów swoich w żadnej wątpliwości, odgrażając się głośno na sług administracyi finansowej.

Mimo to usiłował komendant oddziału kirysyerów, który pospieszył na sygnał alarmowy, przywrócić spokój kilkakrotnem upomnieniem, ogłaszanem przez żandarmów po węgiersku, a dla uniknienia wszelkiego gwałtu przysłał nawet na propozycyę kwatermistrza Csorbę, ażeby straż finansową oddalić z ratusza tylnym wychodem. Chcąc tem pewniej wykonać ten zamiar, obsadził częścią swoich ludzi ów wychód; ale jak tylko pokazała się straż finansowa, powitano ją gradem kamieni, z których jeden ugodził także oficera.

Pozostawiony przed ratuszem oddział kirysyerów, do którego przyłączyło się także 5 ludzi piechoty, spostrzegłszy tę napaść starał się dostać spiesznie do swojego oficera, przyczem niewszyscy infanterzyści zdołali tak szybko za nim podążyć.

Jeden z nich, szeregowiec z pułku piechoty Arcyksięcia Karola Salvatora nr. 77, został przy tej sposobności od swoich kolegów odłączony, i czterech napaśców powaliwszy go na ziemię usiłowali wydrzeć mu karabin. Na krzyk jego przyskoczyło kilku kirysyerów, czem oswobodzony ów żołnierz podniósł się natychmiast, pchnął bagnetem jednego z napaśców, który zagrażał mu siekierą, a od drugiego uwolniwszy się strzałem, połączył się znowu z swoimi kolegami.

Ci zaś mniemając, że po tem co zaszło, pospólstwo prawdopodobnie rzuci się na nich, strzelili również z swoich karabinów, poczem napaścy ustąpili, ale równocześnie przyskoczył także komendant oddziału kirysyerów, porucznik baron Rhöden, i zakazał dalszego używania broni. Ten sam oficer okazywał potem przez cały czas, pomimo groźnego zachowania się pospólstwa, chwalebną wstrzemięźliwość, czuwając tylko nad bezpieczeństwem zagrożonej straży finansowej, i *nie nakazywał* lecz owszem *zabronił* używać broni palnej, chociaż sam ugodzony został kamieniem. Pokazuje się więc, że infanterzyści użyli broni tylko z konieczności własnej obrony, jak to zwykle bywa, gdy honor oręża zagrożony jest napaścią."

Ameryka.

(Poselstwo prezydenta Buchanana.)

Nowy Jork, 12. stycznia. Prezydent Buchanan przedłożył 9. b. m. senatowi poselstwo następującej treści:

„Otwierając niniejszą sesyę zwracałem uwagę Panów na niebezpieczeństwo grożące unii. Objawiłem otwarcie moje zdania co

do przyczyny tego niebezpieczeństwa i wskazałem sposób, który wydał mi się najstosowniejszym do uchylenia jego. Niepotrzebuję powtarzać tego, com powiedział, gdyż od tego czasu niezmienił się mój sąd wcale. Wielce ubolewam, że nie mogę dziś przedłożyć Panom żadnej pomyślniejszej wiadomości o stanie rzeczy. Stosunki pogorszyły się, nadzieja spokojnego załatwienia niknie z każdym dniem i w równej mierze wzmagają się przeciwności. W mojem poselstwie rocznem wyraziłem przekonanie, że żadne państwo nie ma prawa odrywać się samowolnie od unii i podług upodobania uwalniać się od swych obowiązków. Powiedziałem także, że przypuściwszy nawet takie prawo i chociażby rzeczywiście korzystano z niego, nie byłaby władza wykonawcza upoważniona uznawać aktu oderwania. Jako szef władzy wykonawczej nie mogę tworzyć nowych ustaw, obowiązany jestem tylko utrzymywać powagę istniejących. Wszystko inne należy przed trybunał kongresu. Nieprzeczę, że niemam władzy prowadzić wojny z któremkolwiek państwem, i jestem przekonany, że podług konstytucyi nie przysłuża to prawo nawet kongresowi. Atoli za to jasnem i niewątpliwem jest prawo i obowiązek, używać siły wojskowej w sposób obronny przeciw tym, którzy naruszają własność rządu federacyjnego; lub stawią opór urzędnikom unii w wykonywaniu obowiązków urzędowych. Niestety nieprzyjaźne postępowanie państw przekroczyło już o wiele granicę zwyczajnych środków odwetu, tak że niemoże już być mowa jedynie o kontroli władzy wykonawczej. Nie możemy taić tego przed sobą, że ogarnia nas wielka rewolucya. I dlatego pozostawiam tę sprawę kongresowi, jedynemu trybunałowi ziemskiemu, który ma władzę działać przy teraźniejszych stosunkach.... Ale jeśliby unia upadła, dotknęłoby to nieszczęście niemniej państwa południowe jak i północne.... Niewątpię, że się da wynaleźć spólna podstawa do pojednania. Proponowany kompromis, by oznaczyć linię demarkacyjną między północą i południem, powinien znaleźć wszechstronne uznanie. Chociaż bowiem niezupełnie odpowiada życzeniom powinno przecież ustąpić wszelkie wahanie, kiedy wzajemne koncesye tego rodzaju mogą zapobiedz upadkowi unii.

Hiszpania.

(Czynność w kortezach. — Dług marokański.)

Madryt, 24. stycznia. W izbie deputowanych toczyła się dziś dyskusya nad spłatą długu francuskiego. Pan Garrido zapytał przytem, czyli ministrowi finansów wiadomo, że Francya dłużna jest jeszcze znaczne sumy nie tylko hiszpańskiemu rządowi, lecz także osobom prywatnym. Minister finansów oświadczył, iż mu tylko wiadome są niektóre koszta korsarskie. — *Epoca* donosi, że osobny pociąg ma dziś przywieźć z Alicante do Madrytu marokańską sumę indemnizacyjną 2 miliony piastrów.

Anglia.

(Bliskie otwarcie parlamentu. — Służba w wojskach cudzoziemskich.)

Londyn, 30. stycznia. Lord Palmerston, szef niższej izby, jak zwykle wezwał swoich stronników by się zbierali na otworzenie sesyi. Na przedwczorajszej radzie ministrów ułożono pierwszy zarys mowy od tronu, i bezzwłocznie przesłano go Królowej do Windsoru.

— Według *Army and Navy Gazette* oznajmiono angielskim oficerom, którzy wybierają się na stały ląd, że dopokąd są w posiadaniu angielskiego patentu oficerskiego, nie mogą przyjmować służby jako ochotnicy, ani w regularnej armii ani w wojsku posiłkowem obcego mocarstwa.

Francya.

(Posiedzenie senatu — Nowy oddział floty. — Doniesienia z Syryi. — Wiadomości bieżące. — Doniesienia z pogranicza Montenegru.)

Paryż, 30. stycznia. *Monitor* donosi, że senat obradował wczoraj od godziny 3ciej pod prezydencyą pana Troplong. Z porządku dziennego przypadło sprawozdanie komisyi względem uchwały senatu do ogłaszania protokołów posiedzeń. Panowie Baroche, prezydent rady stanu Magne i Billault ministrowie bez departamentu, Parieu wiceprezydent rady stanu i Boinvilliers prezydent sekcyjny, zasiedli na ławce mówców rządowych. Prezydent Troplong odczytał sprawozdanie, które zgromadzenie przyjęło z oklaskami. Potem odczytał sekretarz senatu poprawiony w komisyi projekt uchwały senatu. Senat wyznaczył na czwartek obrady nad tym projektem. Wniosek komisyi jest następujący:

„Artykuł 42. konstytucyi ma być następnie zmieniony: Debaty posiedzeń senatu i ciała prawodawczego mają być stenograficznie spisywane i w całości ogłaszane nazajutrz w dzienniku urzędowym. Oprócz tego mają sekretarze redakcyjni, podlegli prezydentowi każdego zgromadzenia, wyrabiać protokoły posiedzeń i udzielać co wieczora wszystkim dziennikom. Sprawozdania ogłaszane w dziennikach lub w inny sposób o posiedzeniach senatu lub ciała prawodawczego, mogą być czerpane tylko z obszernego raportu debat w dzienniku urzędowym, albo też z protokołów układanych pod kontrolą prezydenta. Jeśli jednakże toczyły się na jednem posiedzeniu obrady nad kilkoma wnioskami lub petycyami, wolno podawać także debaty nad jednym tylko wnioskiem lub petycyą; ale w żadnym razie niemożna rozdzielać dyskusyi (*scindée*). Senat może uchwalić na wniosek pięciu członków tajne posiedzenie. Artykuł 13. uchwały senatu z 25. grudnia 1852 ma być zniesiony.

— Słychać, że Francya organizuje nowy oddział floty w Tulonie, dokąd już przybyli młodzi majtkowie z rozmaitych okolic kraju. Zapewniają, że ta eskadra głównie przeznaczona jest, krążyć po morzu śródziemnem, czuwać nad wypadkami w Sycylii, i mieć na oku to co na austryacko-tureckiem wybrzeżu adryatyckiego morza wydarzyć się może.

— Paryski korespondent dziennika *Independance* utrzymuje, że nadeszły bardzo groźne wiadomości z Syryi. Doniesienia nowych rzezi mają się potwierdzać i Druzowie oczekują tylko, kiedy śniegi zamkną przystęp wojskom okupacyjnym, by rzucić się znowu na Maronitów. Wojsku tureckiemu nie można ufać, i w szeregach jego znajdują się tacy, którzy w rzezi damasceńskiej najokropniej się odznaczyli.

— Pan Caussidière, za republiki były prefekt policyi, umarł w Paryżu na raka. Po kilkuletnim pobycie w Stanach zjednoczonych przybył w sierpniu do Anglii, a dnia 11. b. m. do Francyi z powrotem.

— *Monitor* przynosi dokładne wiadomości o wypadkach w Spuzu. Wcale nie uderzono na tę twierdzę turecką. Dnia 9go stycznia przybyli Turcy zrębywać drzewo na gruncie czarnogórskim, a wzywani do ustąpienia, odpowiedzieli ogniem z ręcznej broni. Z kłótni wywiązała się wkrótce bójka, gdyż Turkom przyszła w pomoc załoga i artylerya ze Spuzu. Ale zdaje się nie być prawdą, że na murach twierdzy wystawiono głowy dwóch w tej walce poległych Czarnogórców.

— Turecki poseł Ahmed Vefik Efendi był przedwczoraj z pożegnaniem u Cesarza na uroczystej audencyi. Słychać, że na prośbę tutejszego rządu odwołała go Porta dla jego ustawicznej opozycyi przeciw wszystkiemu, co się tyczy expedycyi syryjskiej. — Wiceadmirał Le Barbier de Tinan przybył tu z Tulonu i był wczoraj na audyencyi u Cesarza.

— *Toulonnaise* pisze: „Nadeszła poczta chińska; 3000 Francuzów i 7000 Anglików zajęli miasto Tientsin. Dnia 15. grudnia nie była jeszcze całkiem zamarzła rzeka Pejho. Chinowie kupowali po wszelkiej cenie przedmioty, które mieli żołnierze z rabunku letniego pałacu. Jeden artylerzysta, który znalazł pieczątkę Cesarza z lanego złota i kilka kartek złotej księgi, otrzymał więcej, niż 100.000 franków. Bogactwa wszelkiego rodzaju, które armia z sobą bierze, są nieocenione, a jednak przetrząśnięto dopiero jedną część pałacu, gdy ogień jego sale i od wieków nagromadzone skarby obrócił w perzynę.

Sprawozdanie pana Troplong ma w liberalny sposób bronić senatus consultum i zaproponować między innemi, ażeby sprawozdanie *Monitora* przesyłano wszystkim dziennikom z uwolnieniem od kosztów poczty i stęplu.

W Vincennes założono laboratoryum na nowo-wynalezioną palną materyę, którą na przyszłość będą zapełniać kule wydrążone. — Zapewniają, że między Francyą, Chinami i Egiptem będzie zaprowadzona regularna żegluga parowa. Okręta odpływać mają z Marsylii, Suezu, Schanghai i będą się zatrzymywać w Sajgunie, głównem miejscu francuskich kolonii w cesarstwie Anamu.

Włochy.

(Misya jenerała Lamarmora. — Wiadomości bieżące. — Działa wojsku papieskiemu nadesłane. — Dekreta namiestnika w Neapolu — Ujęcie fałszerzy monet. — Aresztacye. — Loterya. — Marynarka neapolitańska.)

Sardynia. *Independance belge* pisze o misyi jenerała Lamarmory do Berlina: „Pozornym zamiarem podróży piemonckiego jenerała jest złożyć Królowi gratulacyę do wstąpienia na tron; właściwem zaś zadaniem jest uspokoić rząd pruski co do zamiarów Piemontu w obec Niemczy; przedstawić mu, że posiadanie Wenecyi jest koniecznością dla Włoch, a dla Niemczy i Austryi niebezpieczeństwem; że obudwom mocarstwom, które we Włoszech i w Niemczech reprezentują zasadę konstytucyjnej wolności, powinno zależeć wielce na wzajemnem przyjaźnem zbliżeniu się; a nakoniec zagrozić, że Włochy w razie odrzucenia tych propozycyi byłyby bardziej niż kiedykolwiek zmuszone sprzymierzyć się z Francyą i przyjąć wszelkie wynikłości i obowiązki, wypływające z tego przymierza z wielkiem niebezpieczeństwem dla zachodnich i południowych granic Niemczy.

— Wiadomości z Turynu zapewniają, że pomimo większości, jaką hrabia Cavour uzyska z pewnością w parlamencie, zajdzie częściowa zmiana w gabinecie. Hrabia Cavour pozostanie w urzędzie, ale kilku kolegów swoich chciałby zastąpić mężami, w których przychylności pokłada większe zaufanie. — Komitet wyborczy w Genui podał w liście kandydatów nazwiska najzapamiętalszych członków partyi wojennej.

Co do protestacyi Türrego, że nieurządza żadnych werbunków, powiada *Corresp. ital.*, że bez ustanku i jawnie odbywają się werbunki do tak zwanej legii węgierskiej, „ale różnorodne żywioły, z jakich chcianoby utworzyć ten korpus, nieznachodzą sympatyi nawet w Węgrzech.“

— W Civitavecchii wysadzono niedawno na ląd 12 dział gwintowanych, przysłanych w upominku Ojcu Świętemu; na każdej jest napis: „Papież Pius IX. Sosthenes Larochefoucauld, książę Risaccia, 1860.“

W **Neapolu** wydał namiestnik trzy dekreta, z których pierwszy zapewnia pensyonowanym oficerom neapolitańskim prawną ich pensyę, drugi przywraca stopnie wszystkim oficerom, którzy za Burbonów z politycznych powodów byli dymisyonowani, a to tak, jak gdyby nigdy ze służby nie wystąpili; trzeci dekret zapewnia popadłym w niełaskę wdowom po żołnierzach i sierotom pensye, które im Burbonowie z przyczyn politycznych odebrali.

Messyna, 25. stycznia. W przeszłym tygodniu przedsięwzięto tu liczne aresztacye. Najprzód przybył komisarz policyi tureckiej z Konstantynopola, i zapewnił tutejszą administracyę policyi, że w Messynie znajduje się banda fałszerzy monety, która fałszywemi piastrami zaopatruje targowicę w Konstantynopolu. Komisarz ten wymienił nawet osoby, na które pada podejrzenie, że są fabrykantami bardzo zręcznie podrabianych pieniędzy metalowych. Poczem odbyto u jednego snycerza śledztwo domowe, i schwytano całe podejrzane towarzystwo, oraz dowody, że oni istotnie są zbrodniarzami. — Ważniejszem niż aresztacya tej bandy jest ujęcie znakomitych legitymistów francuskich, których obwiniaja, że zawiązali komunikacyę z załogą cytadeli i starali się wywołać powstanie na rząd teraźniejszy. Z początku czuwano nad nimi w pokojach w domach zajezdnych, wczoraj odwieziono ich do fortu Gonzaga. — Już uczyniono przygotowania do wyborów na włoski parlament. Udział ze strony ludności był opieszały. Zamyślają tu obrać La Farinę i gubernatora Natoli. — Loterya, która dekretem Garibaldego miała być zamknięta z dniem 1. stycznia 1861, istnieje według rozporządzenia sardyńskiego rządu nieprzerwanie.

— Korespondencya neapolitańska w *Messager du Midi* z 22. stycznia potwierdza, że marynarka dawniej neapolitańska niechce dać się używać w służbie piemonckiej. „Cała marynarka — powiada korespondencya — sprzyja równie jak armia Królowi. Z 600 majtków, na których liczono jeszcze 8. września 1860, t. j. w dniu uchwalenia anexyi, pozostała teraz zaledwie czwarta część; zaczem przyszło do tego, że z dwudziestu liniowych okrętów lub fregat Króla neapolitańskiego zdołano zaledwie dwie fregaty uzbroić i przywieść pod Gaetę.

Piemoncki namiestnik w Neapolu, książę Carignan, zmuszony był nakazać patrolom, które przeciągają licznie po mieście, ażeby strzałami rozpędzały zbiegowiska, jeżeliby na wezwanie natychmiast się nie rozeszły.

Niemce.

(Pismo Króla pruskiego do następcy tronu. – Sprawa szlezwicko-duńska.)

Jego Mość Król pruski wydał następujące pismo do Następcy tronu: „Waszą królewicz. Mość mianowałem Namiestnikiem Pomorza, chcąc złożyć Ci niniejszem szczególny dowód Mojej ojcowskiej życzliwości w dniu, z którym wiąże się tak radośny wypadek w historyi Naszego domu.

Berlin, 27. stycznia 1861. *Wilhelm.*"

Dnia 27. stycznia urodził się książę Fryderyk Wilhelm, syn następcy tronu.

— Gazeta rządowa Duńska zawiera artykuł o spodziewanej uchwale związku w sprawie duńsko-niemieckiej i zastanawia się nad notą p. Hall z dnia 10. września 1860, która zbija twierdzenia oldenburgskie i dowodzi słuszności postępowania w księstwach, twierdząc, że nieprzyjaźń niemieckich rządów ku Danii wynika z nieporozumień wewnętrznych w samejże Niemczy. Rząd czyni nieustanne przygotowania do wojny, słysząc ciągle groźby wojenne. Jeden z duńskich dzienników donosi, że ministeryum Duńskie poczyniło w Szlezwiku zapytania względem ilości zasobów budulcu na budowę mostów, szańców itp. i że wszystkie zasoby z arsenału w Rendsburgu odwieziono do Flensburga, gdzie rząd wynajął od angielskiego Towarzystwa kolei żelaznej wielki, tuż obok portu położony budynek na składy, zkąd znowu wszystko to ma być dalej odesłane do Alsen.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 2. lutego. Dzisiejszy Monitor donosi, że senat głosował za jawnością obrad.

Podług doniesienia z Perugii zabrały władze francuskie 400 karabinów, przeznaczonych na uzbrojenie band w Abruzzach.

Hamburg, 2. lutego. Dzisiejsze *Hamb. Nachrichten* zawierają telegram z Kopenhagi z dnia wczorajszego, podług którego pisze gazeta „berlingska": Jeśli wojska niemieckie wkroczą do Holsztynu nie wezwane i wbrew woli Monarchy, natenczas naruszone jest terytoryum Króla i związek niemiecki wypowiedział wojnę czynem. Wojna jest w tej chwili niedogodną dla Niemczy, a zatem dogodną dla Danii. Zbrojny pokój wyczerpuje siły kraju, osłabia zapał ludu i dobre usposobienie, bez którego mały lud nie może prowadzić żadnej wojny. Handlowi Niemczy może zaszkodzić teraz wielce blokada i zniszczyć na długo pruskie miasta portowe. Dlatego potrzeba teraz zakończyć spór albo wojną albo układami.

Kopenhaga, 2. lutego. Na wczorajszej pierwszej uczcie dla członków sejmu odpowiedział Król na mowę prezydenta: „Jeźli nas zaczepią, potrafi mój lud bronić się, gdy go wezwę.

Kurs lwowski.

Dnia 4. lutego		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	99	7	8
Dukat cesarski	" "	7	—	7	10
Półimperyał zł. rosyjski	" "	12	8	12	30
Rubel srebrny rosyjski	" "	2	31	2	35
Talar pruski	" "	2	21	2	26
Polski kurant i pięciozłotówka	" "	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.		88	83	89	50
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	—	—	—	—
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	61	68	62	38
5% Pożyczka narodowa		75	—	76	—

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 4. lutego.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 76.30. Metaliki po 5% za 100 zł. 64.—; po 4½% za 100 zł. .—; po 4% za 100 zł. —.— Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. -.—; Węgier —.—. Galicyi -.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 721.—; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 161.50; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Srebro za 100 zł. południ. niemieck. waluty —.—. — Lipsk za 100 talarów —.–. Londyn za 10 funtów szterl. 149.50. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. –.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 7.9, dukaty ces. pełnej wagi —.–. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 149.75.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 1. lutego.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	56.50	56 75
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	75 –	75.10
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	75 20	75.30
Z r. 1851, ser. B. po 5%	— —	—.—
Metaliki po 5%	63 80	— —
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	64 50	64.75
dtto. " 4½%	53 75	54 –
dtto. " 4%	48 –	48 25
dtto. " 3%	35.50	36
dtto. " 2½%	33 –	33 50
dtto. " 1%	12 60	12 70
Przez. do wylos. z r. 1839	104 —	104 50
" 1854	82 75	83 —
" 1860	80 75	81 –
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł.	81 25	81.50
Renty Como po 42 lir. aus.	15 50	16.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	61.—	62.—
" 4½%	51 –	52 —
" 4%	45.—	46 —
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju " 3½%	39.—	40.–
" 3%	—.—	44.–
" 2½%	—.—	42.—
" 2¼%	—.—	38.—
" 2%	—.—	34 —
" 1¾%	—.—	32.—
dtto. z procent ze granicą " 5%	61.—	62 –
" 4½%	51 —	52.—
" 4%	45 —	46.–
B. Krajów koronnych		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł. Niższej Austryi	84 —	85.–
Wyż. Aust. i Salb.	86 50	86 75
Czech	89.–	89 50
Morawii	85 50	86.
Szląska	85.—	85.50
Styryi	84.–	85.–
Tyrolu	97.–	99 –
Kar., Krainy. i Wyb.	88.—	89.—
Węgier	64 75	65 50
Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł. Ban. Tem., Kroacyi i Slawonii	63 50	64.—
Galicyi	62.—	62 50
Siedmiogr. i Bukow.	60 50	61.—
Lom. wen. poż. z r. 1850	111 —	112 —
Wen. pożyczka z r. 1859	90 –	90 25
Dług Tyrolu, Dług Salcburga, Dług Krainy po 5%	61.—	62.—
" 4%	45.—	46 —
" 3½%	39.—	40.—
" 3%	33.—	34.–
" 2½%	27.—	28.–
" 2%	21.—	22.–
" 1¾%	20.—	20.50

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
po 3% za 100 zł.	20.—	21.—
" 2½% za 100 zł.	17.—	18.—
" 2¼% za 100 zł.	16.—	17.—
" 2% za 100 zł.	14.—	15.—
" 1¾% za 100 zł.	11.—	12.—

3. Akcye.

	pien.	towar.
Banku nar.	715 –	716
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	158 40	158 50
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	571	573
Półn. kolei po 1000 zł. m.k.	2086	2087.–
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	291 –	292.–
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	183 75	184. -
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	106 —	106 50
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.–
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 140 zł. (70%)	191.—	192.–
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 120 zł. (60%)	167 –	167 50
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	22.—	24.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k	60.—	65.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	650.—	—.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	112.—	113.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	— –	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	110.—	–.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	402.—	404.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	150.—	170.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	395.—	400.–
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	375.—	385.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	—.—	—.—

4. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	101. –	101 50
10 " 5%	97 —	98 –
przeznacz. do los. po 5%	90 50	90 75
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	99.50	100. -
przez. do los. po 5%	86 65	86 75
Gal. Tow kred. po 4%	88.—	–.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.–	97 50
detto detto w srebrze uproc za 100 zł. w. a.	111.—	111.25
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	156.—	157.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	97.—	97.50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	147 50	148.–
Kol. Gloggn. za 100 zł.	78.50	—.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	94.—	94.50
Lloyda za 100 zł.	80.—	81.–

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	112 25	112 75
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	96 50	96.75
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	124.—	126.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	37.50	38. –
Esterhazego po 40 zł. m. k.	87.—	88. –
Salma " 40 " "	35.75	36 25
Palffiego " 40 " "	37.—	37.50
Clarego " 40 " "	34.25	34 75
St. Genois " 40 " "	38.—	38.50
Windischgrätza 20 zł. "	20 25	20.75
Waldsteina 20 " "	24.75	25 25
Keglevicha 10 " "	15.—	15.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	–.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p.-n.	—.—	130.50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	—.—	130.50
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	—.—	115.50
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt	—.—	152.50
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—.—	60.30
Marsylia za 100 fr.	.—	—.—
Paryż za 100 fr.	—.—	60.50
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—. –

Kurs złota.

w przecięciu w w. a.

	zł.	c.
Dukaty ces. men.	7 zł.	20 c.
dtto. pełnej wagi	7 "	18 "
Korona	21 "	— "
20frankówka	12 "	22 "
Rosyjski impery.	12 "	50 "
Talar związkowy	2 "	30 "
Srebro	152 zł.	— c.
Kurs korony w c. k. kasach	13 zł.	50 c.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 3. lutego.

Hotel europejski: PP. Wolańscy Wit. i Franc., z Rzepiniec. — Poten Karol, z Łachodowa.

Hotel Langa: Połomski Jan, z Brunken. — Br. Wasilko Alex., z Berhomuthu. — Popowicz Dymitr, z Presekareni.

Hotel angielski: Jaruntowski Antoni, z Jabłonki.

Do domu nr. 514¾: Janicki Wiktor, z Ostrożca. — Kałyński Stanisław, z Grodowic.

Dnia 4. lutego.

Hotel rosyjski: PP. Hr. Koziebrodzki Felix, z Hlibowa.

Hotel Langa: Jung Jan, ks. nas. konzul, z Odesy. — Gontard Henryk, c. k. podpułkownik, z Gródka. — Gurkowski Marcin, z Wychodowa.

Hotel krakowski: Glixelli Teodor, z Chodorkowiec.

Do domu nr. 176²/₄: Howorka Ferd., c. k. nadkom. finans., z Sambora.

Do domu nr. 179²/₄: Herman Łuc., z Rzepniowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 3. lutego.

PP. Serwatowski Mat. Zeno, do Raytarowiec. — Hr. Załuski Stan., do Iwonicza. — Serwatowski Albert, do Buczniowa. — Paszkowski Wlad., na Podole. — Krzeczunowicz Zeno, do Kołomyi. — Strzelecki Krzysztof, do Zarwanicy.

Dnia 4. lutego.

PP. Hr. Komarnicki Roman, do Złoczowa — Cywiński Józef, do Telacz.— Ochocki Sew., do Zarwanicy. — Ochocki Bazyli, do Babnowszyzny. — Bocheński Józef, do Głęboczka. — Hr. Wodzicki Kaz., do Olejowa. — Sufczyński Antoni, do Polski. — Pietrzycki Felix, do Błażowa. — Dylewski Mar., do Rolowa. — Zobolewicz Dym., do Krowicy. — Koszowski Ant., do Krowicy. — Falkowski Mel., do Witrychowa. — Korytko Eugen., do Piadyk — Korytko Sew., do Suchodoła. - Horodyski Tomasz, do Krogulca. — Obertyński Hen., do Cieląża. — Pawlikowski Miecz., do Medyki. - Popowicz Dym., do Czerniowiec. — Czermiński Jędrzej, do Płotycz. — Staszyński Bo., do Derewni. — Grabiński Hen., do Bratkowiec. — Orosch Jul., c. k. major, do Żółkwi. — Br. Wasilko Alex., do Berhometa. - Błoński Jul., c. k. sekretarz, do Żółkwi.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 1. i 2. lutego 1861.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7 god. zrana	328.89	— 3.3	91 2	zachodni sł.	pochmurno
2 god. po poł.	327 82	— 0 2	83 2	połud.-zach. „	śnieg
10. god. wiecz.	327 47	— 0.1	92.9	zachodni „	„
Wysokość śniegu 63. "					
7. god. zrana	327 92	— 1.0	95 6	zachodni sł.	śnieg
2. god. po poł.	327 83	+ 0 4	87.9	„ „	pochmurno
10. god. wiecz.	327.70	+ 0 1	93 5	„ „	„
Wysokość śniegu 64. "					

PRZEGLĄD MIESIĘCZNY
stanu galicyjskiej kasy oszczędności

z dniem 31. stycznia 1861.

Stan czynny.

Gotowizna	zlr. 61.661	kr. 68	den. 5
Papiery publiczne: a) nieulegające kursowi i płatne za okazaniem	„ 59	„ 8	„ 2
b) „ „ z terminem najdłuższym sześciu miesięcy	„ 479.600	„ —	„ —
c) sprzedajne po kursie	„ 250.317	„ 40	„ —
Zastawy: kwoty udzielone na papiery i monety z terminem najdłuższym dni 90	„ 284.097	„ 20	„ —
Weksle: których termina nie nadeszły „ „ „ „	„ 105.595	„ 60	„ —
Pożyczki hypot.: a) ziemskie	„ 1,859.956	„ 71	„ —
b) miejskie	„ 865 901	„ 39	„ —
Rachunek różnych osób: drobne należytości i niedobory	„ 85	„ 63	„ 5

Stan bierny.

Wkładki na książeczki: było z końcem zeszłego miesiąca . . . zlr. 3,672 835 kr. 1 d. —

w m. b. włożyło 732 stron . zlr. 87 189 kr. 11 d. —

„ „ „ wypłacono 1202 stronom „ 151.215 „ 74 „ —

Przewyżka zwróceń . . . zlr. 64.026 kr. 63 „ — . . . zlr. 3,608.808 kr. 38 den. —

Zakłady publiczne na rachunkach ciągłych mają . . . 69.543 „ 4 „ —

Ogóły . . . zlr. 3,943.274 kr. 70 d. — zlr. 3,678.351 kr. 42 den. —

Odjąwszy sumę mniejszą od większej . . . „ 3,678.351 „ 42 „ —

Przewyżka surowa stanu czynnego stanowiąca fundusz do rozliczenia się w końcu roku ze stronami z należnych im prowizyi . . . „ 264.923 „ 28 „ —

Lwów, dnia 31. stycznia 1861.

Z Dyrekcyi galicyjskiej kasy oszczędności.

KRONIKA.
Ceny mięsa wołowego
dla ludności izraelickiej od dnia 1. lutego 1861.

Tutejsi rzeźnicy podali na bieżący tydzień następujące ceny rozmaitych gatunków mięsa:

1 funt wiédeński za krajcarów w walucie austryackiej.

			Polędwica	Rozbratel	Pieczeń	Ozór	Ogon	Krzyżówka	Pieczeń biała	Krajówka	Usztyk	Kark	Szponder	Grube żebro	Pół-żebro	Łopatka	Pierś (brust.)	Części przydatne od łytki i głowy
Husch J. Leib	Cela nr. 1		24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Kohman Antoni syn	„ 2	w jatkach krakowskich	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22
Marder Aron	„ 3	w jatkach krakowskich	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Sidorowicz Stanisław	„ 4	w jatkach krakowskich	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22
Luft Israel Mayer	„ 5	w jatkach krakowskich	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Motylewski Klemens	„ 6	w jatkach krakowskich	.		.	20	.	.	.	.	.	20	20	20	20	20	20	20
Eichler Mayer	„ 7	w jatkach krakowskich	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Kimmel Abraham	„ 8	w jatkach krakowskich	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Luft Wolf	„ 10	w jatkach krakowskich	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Bass Berl	„ 11	w jatkach krakowskich	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Schrenzel Feivel	buda nr. 1	obok domu nr. 6 i 7³/₄	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Tafel Mayer Baruch	„ 2	obok domu nr. 6 i 7³/₄	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Pippe Süssmann	„ 3	obok domu nr. 6 i 7³/₄	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Eichler Mayer	„ 11	obok domu nr. 6 i 7³/₄	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Schall Mayer	„ 4	obok domu nr. 598³/₄	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Blasberg Dawid	„ 5	obok domu nr. 598³/₄	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Bracia Mokrzyccy	„ 6	naprzeciw rzeźni żydowskiej	.	20	.	20	.	.	.	.	.	20	20	20	20	20	20	20
Kugel Chaim Berl	„ 7	naprzeciw rzeźni żydowskiej	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Pfeffer Baile	„ 19	naprzeciw rzeźni żydowskiej	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Steppler Izak	„ 12	Nr. 62³/₄	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22
Horn Hersz	„ 16	Nr. 62³/₄	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22	22
Teteles Hersz	„ 14	Nr. 24³/₄	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Luft Hersz	„ 15	Nr. 43³/₄	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Horn Aron	„ 17	Nr. 43³/₄	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Horn Aron	„ 8	Nr. 43³/₄	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Kugel Leiser	„ 13	Nr. 43³/₄	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
Kimmel Elser Beile	„ 20	Nr 30³/₄	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24	24

Z urzędu targowego stołecznego miasta
Lwów, 31. stycznia 1861.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.